02/12/2023

Με λαμπρότητα εορτάστηκε η μνήμη του Οσίου Πορφυρίου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα και κήρυξε τον θείο λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεξανδρείας με την ευκαιρία της εορτής του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, καθώς εντός του Ιερού Ναού υπάρχει παρεκκλήσιο προς τιμήν του εορταζομένου Αγίου.

“Ας παραδειγματισθούμε και εμείς από τον ζήλο και την αυ-ταπάρνηση του εορταζομένου με-γα-λου αγίου της Εκκλησίας μας, του οσίου Πορφυρίου, και ας επα-ναξετάσουμε τις επιλογές της ζωής μας και την πορεία μας, για να αξιωθούμε και εμείς με τις πρε-σβεί-ες του οσίου Πορφυρίου, ο οποίος είναι παρών και αυτή τη στιγμή εδώ, ανάμεσά μας, με το χαριτόβρυτο αίμα του, το οποίο έχουμε την ευλογία να θέτουμε εις προσκύνηση, να φθα-σουμε στα «φωτεινά σκηνώ-μα-τα» της βασιλείας του Θεού, τα οποία και ο ίδιος απολαμβάνει. Και θα φθάσουμε, όταν

και εμείς θα προσπαθήσουμε, αγαπώντας τον Θεό, να τηρήσουμε τις εντολές του, να δείξουμε αυτή την πραγματική αγάπη για την ουράνια βασιλεία, η οποία έχει ετοιμασθεί για όσους αγαπούν τον Θεό”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του.

Κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας **τέθηκε σε προσκύνηση φιαλίδιο με αίμα του Οσίου Πορφυρίου**, το οποίο φυλάσσεται στην Ιερά Μητρόπολη, ενώ ο Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ὁδόν τήν στενήν καί τεθλιμμέ-νην ... ἐβάδισας, Πορφύριε, ... καί κατήντησας εἰς φωτεινά σκηνώ-ματα».

Μαζί μέ τόν προφήτη Ἀββακούμ, τόν ὁποῖο ἑορτάζει σήμερα ἡ Ἐκ-κλη-σία μας, καί ὁ ὁποῖος ἔζησε ἑπτά περίπου αἰῶνες πρίν ἀπό τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, τιμᾶ καί τή μνήμη ἑνός ἁγίου τῆς ἐποχῆς μας, τοῦ ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσο-καλυβίτου, ἑνός ἁγίου, ὁ ὁποῖος εἶχε λάβει ἀπό τόν Θεό τό προορα-τικό καί τό διορατικό χάρισμα.

Δέν τά εἶχε λάβει ὅμως προ-κει-μένου νά ἐξασφαλίζει στόν ἑαυτό μία καλύτερη ζωή, ἀλλά ἐπειδή ἡ ζωή του, ἡ ψυχή του καί τό σῶμα του ἦταν κεκαθαρμένα, ἦταν κα-θα-ρά, ὥστε νά ἐνοικεῖ μέσα του ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ. Καί ὅταν ὁ ἄνθρω-πος ἔχει καθαρή τήν ψυχή του, τότε ἀξιώνεται νά δεῖ τόν Θεό, σύμφωνα μέ τόν μακαρισμό τοῦ Κυρίου μας, ὅτι «μακάριοι οἱ καθα-ροί τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὄψονται». Καί τότε μπορεῖ νά δεῖ μέσω τοῦ Θεοῦ ὅ,τι δέν μπορεῖ νά δεῖ μέ τά ἀνθρώπινα μάτια του καί νά βοηθήσει μέ αὐτόν τόν τρόπο τούς ἀνθρώπους, ὅπως ἔκανε ὁ ἅγιος Πορφύριος γιά τούς ἀνθρώ-πους πού τόν πλησίαζαν καί ζητοῦ-σαν τή συμβουλή καί τή βοήθειά του.

Πῶς ἔφθασε ὅμως ὁ ὅσιος σ᾽ αὐτό τό ση-μεῖο, ὥστε νά λάβει ἀπό τόν Θεό τόσο μεγάλη χάρη;

Ἔφθασε, βαδίζοντας «ὁδόν τήν στενήν καί τεθλιμμένην», ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρός τιμήν του. Δέν ἐπεδίωξε τίς τιμές καί τίς δόξες τοῦ κόσμου. Δέν ζή-τησε ἀνέσεις καί πλούτη. Δέν προ-σπάθησε νά ζήσει εὔκολα καί χωρίς κόπο.

“Ο όσιος επεδίωξε τη στενή και τεθλιμμένη οδό της ασκητικής ζωής”

Ὁ ὅσιος ἐπεδίωξε τή στενή καί τεθλιμμένη ὁδό τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς, τόσο ὅταν ζοῦσε στά ἀπόκρη-μνα καί ἐρημικά Καυσκοκαλύβια, στό Ἅγιο Ὄρος, ὅσο καί ὅταν δια-κο-νοῦσε στήν Πολυκλινική, στό κέντρο τῆς Ἀθήνας, ὅσο ἀκόμη καί ὅταν ζοῦσε στό ἐρημητήριο του στήν Ἀττική, τά τελευταῖα χρόνια.

Ἀνάπαυσή του ἦταν ἡ νηστεία καί ἡ ἀγρυπνία, εὐχαρίστησή του ἡ διαρ-κής προσευχή, ἀπασχόλησή του ἡ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἡ διακονία τῶν ἀνθρώπων, ἐρ-γασία του ἡ ἐργασία τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί ἡ κάθαρση τοῦ νοῦ καί τῆς ψυχῆς του. Ὅλα αὐτά δέν ἦταν εὔκολα, δέν ἦταν ξεκούραστα. Τά ἀσκοῦσε ὅμως ὁ ὅσιος Πορφύ-ριος ἀπό ἀγάπη γιά τόν Χριστό καί γιατί πίστευε στόν λόγο τοῦ πρω-το-κορυφαίου ἀποστόλου Παύλου «ὅτι οὐκ ἄξια τά παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρός τήν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς».

“Ο όσιος Πορ-φύριος έκανε το αντίθετο από αυτό που κάνουμε οι

περισσότεροι από εμάς”

Πρός αὐτή τή δόξα ἀπέβλεπε ὁ ὅσιος Πορφύριος καί αὐτή τή ζωή ἐπιθυμοῦσε, γιατί γνώριζε ὅτι αὐτή δέν εἶναι πρόσκαιρη ἀλλά αἰώνια, ὅπως αἰώνια εἶναι καί τά ἀγαθά, τά ὁποῖα ἔχει ἑτοιμάσει ὁ Θεός «τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν». Γι᾽ αὐτό ὄχι μό-νο δέν ἐνδιαφερόταν γιά τά ἐγκό-σμια ἀλλά καί τά καταφρονοῦσε. Σκληραγωγοῦσε τόν ἑαυτό του καί δέν ὑπολόγιζε οὔτε ταλαιπωρίες οὔτε στερήσεις οὔτε κόπους γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, γιατί ἀπέ-βλεπε στό «βραβεῖον τῆς ἄνω κλή-σεως». Ἔκανε, δηλαδή, ὁ ὅσιος Πορ-φύριος τό ἀντίθετο ἀπό αὐτό πού κάνουμε οἱ περισσότεροι ἀπό ἐμᾶς στή ζωή μας.

Τί κάνουμε; Ὅταν σκεφτόμαστε τό μέλλον, ὅταν σκεφτόμαστε πῶς θά ζήσουμε, ποιόν δρόμο θά ἀκο-λου-θήσουμε, ἀλλά καί ἀκόμη ὅταν ἀποφασίζουμε γιά ἁπλά καί καθη-με-ρινά πράγματα τῆς ζωῆς μας, αὐτό πού ὑπολογίζουμε καί με-τροῦ-με εἶναι πόσο εὔκολο εἶναι, πόσο εὐχάριστο εἶναι, πόσο γρηγο-ρότερα θά ἐπιτύχουμε τό μεγαλύ-τερο κέρδος, τή μεγαλύτερη εὐχα-ρί-στηση, μέ τή λιγότερη προσπά-θεια, μέ τόν λιγότερο κόπο, ἀλλά καί πόσο αὐτό θά μᾶς χαρίσει τήν ἐκτίμηση τῶν συνανθρώπων μας, τήν τιμή καί τή δόξα τοῦ κόσμου.

Αὐτά εἶναι τά κριτήριά μας. Σπα-νίως σκεφτόμαστε ποιό εἶναι γιά τό καλό μας, ποιό εἶναι ὠφέλιμο καί συμφέρον γιά τήν ψυχή μας, ποιό εἶναι σύμφωνο μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ποιό μπορεῖ νά μᾶς βοη-θήσει νά κάνουμε ἕνα βῆμα πρός τή σωτηρία μας, ποιό μπορεῖ νά μᾶς ὁδηγήσει μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ στήν αἰώνια ζωή.

Βλέπουμε συνήθως τό πρῶτο μέρος τοῦ δρόμου πού ἔχουμε νά βαδίσουμε καί ἀπορρίπτουμε ὅ,τι μᾶς φαίνεται δύσκολο ἤ ἐπίπονο, ξεχνώντας τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας, πού εἶχε κατά νοῦν καί ὁ ἐορ-ταζόμενος ὅσιος Πορφύριος, ὅτι δη-λαδή εἶναι «στενή καί τεθλιμ-μέ-νη ἡ ὁδός ἡ ἀπάγουσα εἰς τήν ζωήν».

“Δεν μπο-ρούμε να προοδεύσουμε και στην πνευματική μας ζωή χωρίς κόπο”

Ἀσφαλῶς ὁ Θεός δέν μᾶς ζητᾶ νά θρηνοῦμε διαρκῶς ἤ νά ζοῦμε σέ καλύβες ἤ σέ ἕνα τροχόσπιτο, ὅπως ἔκανε ὁ ὅσιος Πορφύριος, ὁ ὁποῖος εἶχε φθάσει σέ μεγάλα ὕψη ἀρετῆς καί ἁγιότητος. Δέν θά πρέπει ὅμως νά ξεχνοῦμε ὅτι, ἄν τίποτε καλό δέν κερδίζεται στή ζωή μας χωρίς κόπο, κατά μείζονα λόγο δέν μπο-ροῦμε νά προοδεύσουμε καί στήν πνευματική μας ζωή χωρίς κόπο, οὔτε νά κερδίσουμε χωρίς κόπο τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ας παραδειγματισθούμε από τον ζήλο και την αυ-ταπάρνηση του οσίου Πορφυρίου

Ἄς παραδειγματισθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀπό τόν ζῆλο καί τήν αὐ-ταπάρνηση τοῦ ἑορταζομένου με-γά-λου ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ὁσίου Πορφυρίου, καί ἄς ἐπα-ναξετάσουμε τίς ἐπιλογές τῆς ζωῆς μας καί τήν πορεία μας, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς μέ τίς πρε-σβεῖ-ες τοῦ ὁσίου Πορφυρίου, ὁ ὁποῖος εἶναι παρών καί αὐτή τή στιγμή ἐδῶ, ἀνάμεσά μας, μέ τό χαριτόβρυτο αἷμα του, τό ὁποῖο ἔχουμε τήν εὐλογία νά θέτουμε εἰς προσκύνηση, νά φθά-σουμε στά «φωτεινά σκηνώ-μα-τα» τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τά ὁποῖα καί ὁ ἴδιος ἀπολαμβάνει. Καί θά φθάσουμε, ὅταν καί ἐμεῖς θά προσπαθήσουμε, ἀγαπώντας τόν Θεό, νά τηρήσουμε τίς ἐντολές του, νά δείξουμε αὐτή τήν πραγματική ἀγάπη γιά τήν οὐράνια βασιλεία, ἡ ὁποία ἔχει ἑτοιμασθεῖ γιά ὅσους ἀγαποῦν τόν Θεό. «Τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν». Ὅταν τόν ἀγαποῦμε, νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πολλά πράγματα στή ζωή μας θά πηγαίνουν κατ᾽ εὐδοκίαν Θεοῦ, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί μέ τή βεβαιότητα ὅτι δι᾽ ὅλων αὐτῶν τῶν πραγμάτων, τά ὁποῖα καμιά φορά εἶναι καί στενάχωρα, διότι, ὅπως λέγει, «διά πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν».

Ἄς τό ἔχουμε ὑπόψη μας, ἄς ἐπικαλούμεθα τή χάρη τοῦ ἁγίου Πορφυρίου καί νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θά εἶναι δίπλα μας πάντοτε.

© Kosmas Karagiannis IMBNK